

Forfatter: Kaalund, H. V.

Titel: Udrag fra Fulvia

Citation: Kaalund, H. V.: "Fulvia", i Kaalund, H. V.: *Fulvia*, 1891, s. 82. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kaalund02val-shoot-idm140027968930256/facsimile.pdf> (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: Fulvia

ROCCHUS.

Laa jeg i Armene paa ham, jeg vilde myrde.
— Det var Nat omkring mig — og i mig!

JOSEPHUS.

Du havde mistet Synet?

ROCCHUS.

For første Gang saa' jeg ind i min egen
sorte Sjæl!

JOSEPHUS.

Et Guds Mirakel!

ROCCHUS.

Ja! jeg Blodhund blev rystet vældigt af
Guds stærke Haand! — jeg vred mig som en
Orm — rasede — græd som et Barn!

JOSEPHUS.

Saa blev Du Kristen! — Men Manden, som
Du vilde myrde — hvor blev han af? Hvem
var han?

ROCCHUS.

Vor Abbed derinde!

JOSEPHUS.

Hvad siger Du? Vor Abbed? den fromme,
milde Olding?

ROCCHUS.

Ham var det! Han har frelst min arme
Sjæl fra Helvedes Afgrund. Paa Dommens Dag
vil han tage mig ved Haanden og føre mig frem

for Guds Throne, og gaa i Borgen for, at jeg har lidt og angret!

JOSEPHUS.

Skrækkeligt har Du forsyndet Dig! Men Du var jo Hedning og gik iblinde.

ROCCHUS.

Nu sér jeg!

JOSEPHUS.

Ak! gid mit indre Syn var opladt som dit. — Jeg længes efter at komme ud i Verden.

ROCCHUS.

Du har ikke prøvet den. Som et lille Barn kom Du hertil.

JOSEPHUS.

Selv kan jeg ikke huske det, men vor Abbed har fortalt mig, at han bar mig hid under sin Kappe, da mine Forældre, som var Kristne, havde lidt Døden i et Pøbelopløb inde i Staden. Som en kjærlig Fader har han vaaget over mig og kjender alle mine Tanker. Velsignet være han!

ROCCHUS.

Og dog sukker Du? Du synes, det er haardt, at han sætter Dig til at arbejde sammen med mig, som af alle Brødrene her er den, der er mest mæt af Livet!